

betydning. I overensstemmelse med det tidligere anførte principielle udgangspunkt foreslås det nu, at den omhandlede mellemmandsvirksomhed skal kunne straffes, når den er udøvet *enten* for vindings skyld *eller* i oftere gentagne tilfælde. Herefter vil der kunne rejses straffesag mod f. eks. den hotelportier, bartender eller restaurantstjener, der mod betaling eller — hvis sådan betaling ikke kan bevises — i oftere gentagne tilfælde over for gæster har opgivet adressen på en kvinde, der er villig til mod betaling at indlade sig i kønsligt forhold.

Til nr. 53.

Efter § 229, stk. 1, sidste led, straffes den, som udnytter en andens erhverv ved kønslig usædelighed. Det er almindeligt antaget, at denne bestemmelse kun omfatter udlejning af hotelværelser til erhvervsmæssig utugt, hvis der tages ublu leje. Denne begrænsning er ikke rimelig, og der foreslås derfor nu en almindelig regel i § 229, stk. 2, om straf for udlejning af hotel- og gæstgiveriværelser til benyttelse til erhvervsmæssig utugt. Den foreslåede bestemmelse er i det væsentlige i overensstemmelse med prostitutionsbetænkningens udkast til § 233, stk. 3, nr. 1 (betænkningen, p. 75 f, 99 og 107).

Til nr. 54.

Den nuværende strafferamme for modtagelse af betaling for homoseksuelt forhold er fængsel indtil 2 år. I overensstemmelse med en mindretalsindstilling i prostitutionsbetænkningen, p. 91, foreslås strafferammen ændret til hæfte eller fængsel indtil 1 år. Det foreslåede maksimum er i overensstemmelse med maksimum i § 199 om løsgænger. Da § 230 omfatter modtagelse af betaling i enkelttilfælde, er det endvidere hensigtsmæssigt, at der ved optagelse af hæfte i strafferammen åbnes mulighed for efter omstændighederne at anvende en kortere frihedsstraf end fængsel i 30 dage.

Til nr. 55.

Efter den gældende bestemmelse i § 233 straffes den, som opfordrer eller indbyder til utugt på sådan måde eller stiller usædelig levevis således til skue, at blufærdigheden krænkes, offentlig forargelse gives eller omboende forulempes. Det foreslås nu præciseret, at bestemmelsen er anvendelig, blot den udviste optræden er egnet til at forulempe eller forarge som angivet i bestemmelsen. Endvidere er bestemmelsen udvidet, således at den omfatter forulempelse af andre end omboende, navnlig personer, der må færdes i gader, der er tilholdssted for prostituerede.

Bestemmelsen er — med en mindre redaktionel

ændring — i overensstemmelse med prostitutionsbetænkningens forslag til § 233, stk. 1 (p. 53 f, 99 og 106 f).

Til nr. 56.

§ 236, stk. 3, sidste pkt., indeholder en henvisning til § 97, stk. 3, som ophævedes i 1939. og foreslås derfor ophævet.

Til nr. 57.

Der er i de senere år sket en betydelig stigning i antallet af brugstyverier af biler, motocykler og knallerter. Under hensyn hertil anmodede justitsministeriet i 1956 straffelovskommissionen om at overveje spørgsmålet om ændring af bestemmelserne om brugstyveri.

Kommissionen har behandlet dette spørgsmål i sin betænkning af 1959 om ungdomskriminaliteten, kap. VII.

De foranstaltninger, der kan komme i betragtning med henblik på at modvirke den stigende kriminalitet på dette område, er navnlig 1) bedre sikring af motorkøretøjer mod tyveri, 2) mere effektiv efterforskning i brugstyverisager og 3) ændring af straffelovens brugstyveribestemmelse.

I den førstnævnte henseende har straffelovskommissionen (betænkningen, p. 98) foreslået en ordning, hvorefter det pålægges ejere (brugere) af motordrevne køretøjer at forsyne disse med godkendte låseanordninger, der beskytter dem mod brugstyveri. Dette spørgsmål er for tiden genstand for overvejelser og forhandlinger, som kan forventes afsluttet i den nærmeste fremtid. Det samme gælder i øvrigt de af kommissionen (p. 98) rejste spørgsmål om øget politipatruljering.

Med hensyn til spørgsmålet om effektivisering af efterforskningen i brugstyverisager bemærkes, at efterforskningen frembyder betydelige vanskeligheder, og opklaringsprocenten er som følge heraf relativt lav, jfr. kommissionsbetænkningen, p. 92 og 98. En øget opdagelsesrisiko vil utvivlsomt være af væsentlig betydning for bekæmpelsen af brugstyverier, og justitsministeriet har derfor taget spørgsmålet om effektivisering af den politimæssige efterforskning op. Spørgsmålet er for tiden genstand for forhandling med politiet.

I det her foreliggende lovforslag stilles forslag om visse ændringer af straffelovens § 293.

Efter § 293, stk. 1, straffes den, som uberettiget bruger en ting, der tilhører en anden, således at der derved påføres denne tab eller væsentlig ulempe, med bøde eller hæfte; endvidere bestemmes, at straffen under skærpende omstændigheder, navnlig når tingen er af betydelig værdi, kan stige til fængsel